

8+

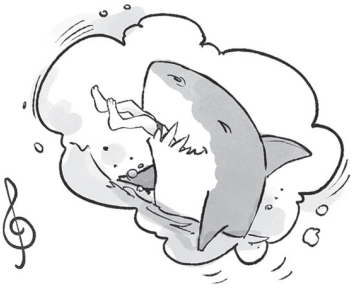
DE BRANIE BENDE

TOM FLETCHER

Met illustraties van Shane Devries

**BILLY
BONES**

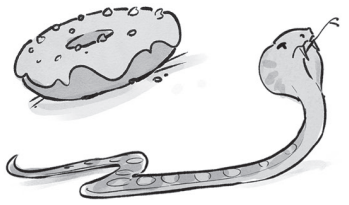
DE
BRANJE-
BENDE

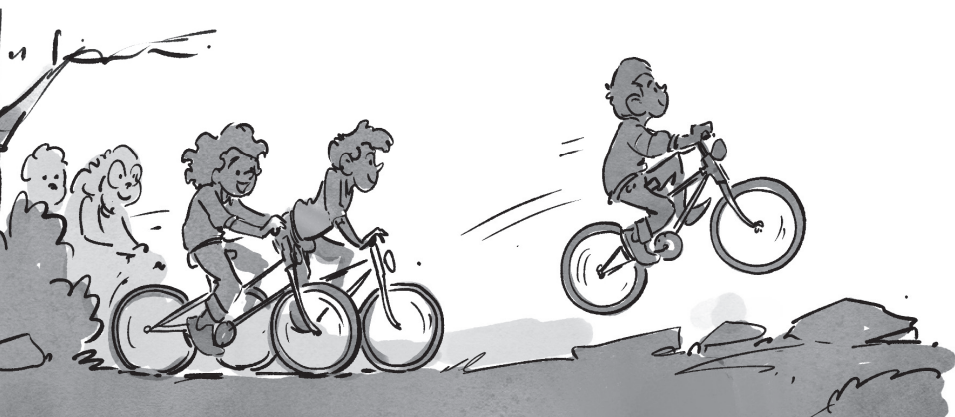
LOL

LOL

DE BRANIE BENDE

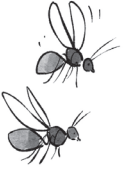

Ook van Tom Fletcher:

De Kerstmisaurus

De Kerstmisaurus en de Winterheks

De Knerpers

DE BRANIE BENDE

TOM FLETCHER

Met illustraties van Shane Devries

Uit het Engels vertaald door Lidwien Biekmann

**BILLY
BONES**

BILLY BONES
Vliegtuigstraat 6-H
1059 CL Amsterdam

BILLY BONES is een imprint van MEIS & MAAS

Eerste druk, september 2020

Oorspronkelijke titel: *The Danger Gang*

Oorspronkelijke uitgave: Penguin Random House Children's Publishers UK,
onderdeel van de Penguin Random House group of companies

Cover, illustraties, tekst © Tom Fletcher, 2020
Illustraties Shane Devries

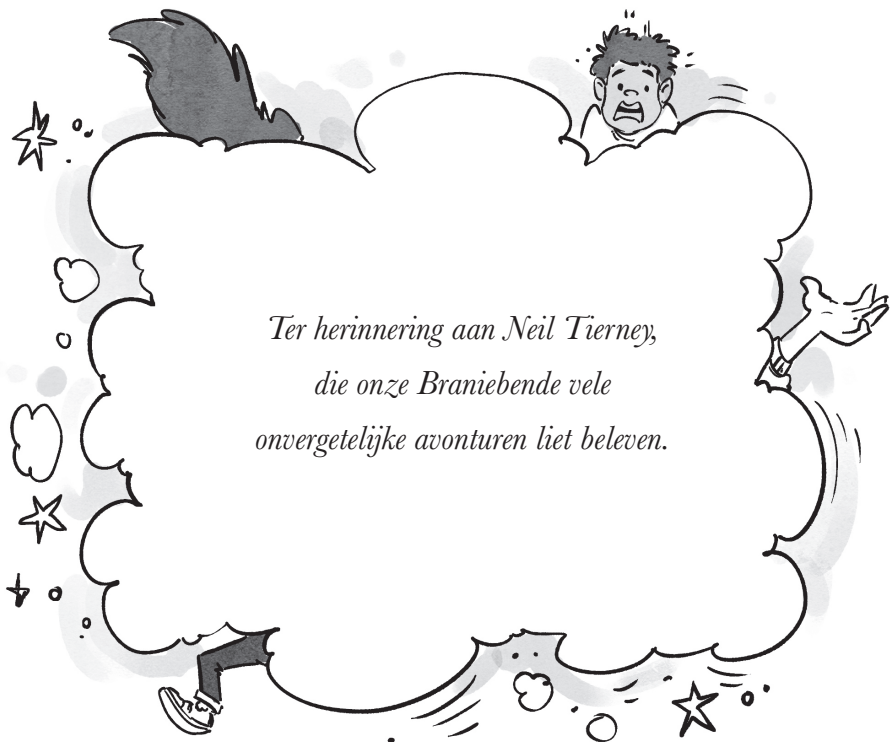
The moral right of the author has been asserted.

Nederlandse vertaling: Lidwien Biekmann

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 9789030504061
NUR: 282

www.billybones.nl

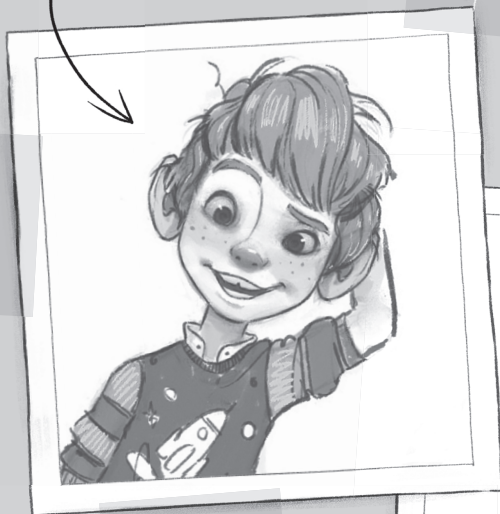

*Ter herinnering aan Neil Tierney,
die onze Braniebende vele
onvergetelijke avonturen liet beleven.*

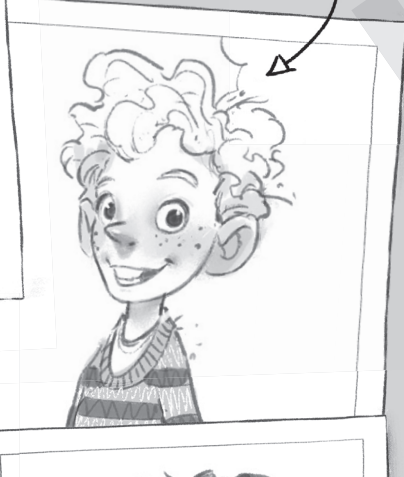
MAAK KENNIS MET DE BRANIEBENDE

FRENKIE DE BRUIN,
de held van dit verhaal!

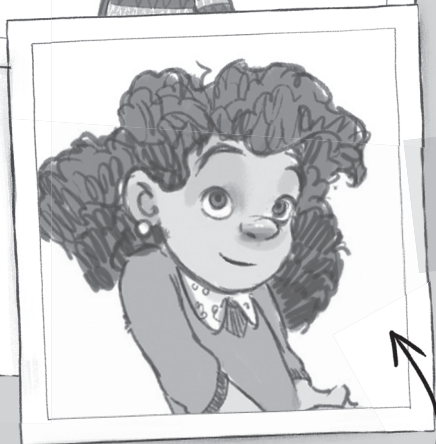

ERIK
FLIPPER,

die een beetje gevaarlijk
is als hij nat wordt...

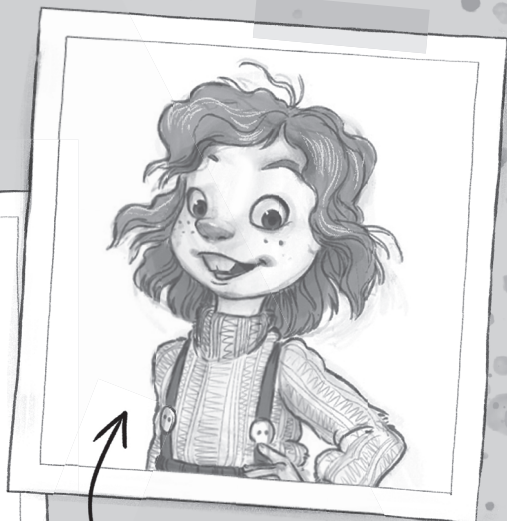
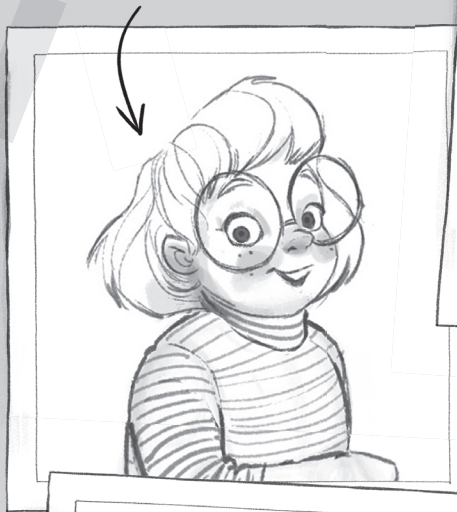

KATY SPIKKEL,
klein maar machtig!

JAMELIA WIJZER,
die dapperder is dan ze denkt.

MOLLIE HELDER,
klein maar geweldig.

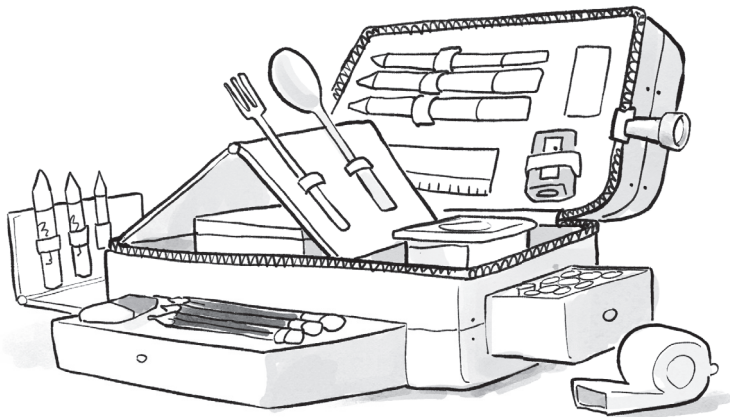
SUZY SNOEI,
die nog een stuk
GROTER gaat worden.

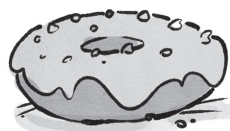
**CHARLIE
VONK,**
die GEK is
op enge wezens!

RONNIE HALVEZOEL,
die diep van binnen best
aardig is...

INHOUD

★ PROLOOG - DE STORM 11

JANUARI 23

FEBRUARI 45

MAART 82

APRIL 115

MEI 140

JUNI 180

 JULI 219

AUGUSTUS 258

SEPTEMBER 290

OKTOBER 320

NOVEMBER 347

DECEMBER 389

EPILOOG 432 ★

DANKWOORD

437 ★

PROLOOG DE STORM

De bliksem was groen en stonk naar poep.
Ik weet dat dit misschien niet de beste manier is om een boek te beginnen, maar zo was het echt. Bovendien wil ik jullie meteen laten weten dat dit verhaal een klein beetje *vies* is.

Een klein beetje *vreemd*.

Een klein beetje *ongewoon*.

En het begon allemaal op

een donkere,
stormachtige nacht...

Oké. Een storm is niet zo ongewoon, maar deze was anders. Een klein beetje *vies*, net als dit verhaal.

Een klein beetje *vreemd*.

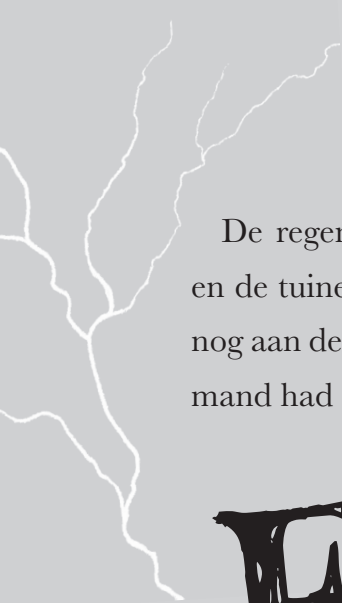
Een klein beetje *ongewoon*.

En dat kwam niet alleen doordat die storm naar hondenbillen rook, maar omdat het een heel onnatuurlijke storm was.

Het gebeurde allemaal boven een stille, slaperige straat in een stil, slaperig stadje. De donkergroene wolken werden steeds groter en boller en werden zo woest als een lawine in de lucht: ze verborgen de sterren en verduisterden de nacht tot er alleen een héél klein stukje overbleef waar de griezelige volle maan doorheen tuurde.

BENG!

Een felle heldergroene bliksemflits verlichtte de duisternis, waarna zich een nogal vieze eiergeur verspreidde door de huizen in de Slagstraat. Daarna kwam de donder aanrommelen, al snel gevolgd door een plensbui.

De regen kwam in bakken uit de lucht op de daken en de tuinen, de planten werden kletsnat, de sokken die nog aan de waslijn hingen werden doorweekt – want niemand had de bui zien aankomen.

FLITS!

Weer een groene blikseminslag, nu in een hoge boom. De vonken spatten ervan af en kwamen op de natte stoep terecht waardoor de hele straat onder stroom kwam te staan.

Iedereen weet natuurlijk wel dat een onweersbui best eng kan zijn, maar als je déze bui had gezien zou je meteen naar je slaapkamer rennen, in bed duiken en met je hoofd onder het kussen gaan liggen. Misschien zou je zelfs een héél klein beetje in je pyjamabroek plassen.

Geloof je me niet? Vraag maar aan Frenkie. Hij was erbij. (Maar hij plaste niet in zijn pyjamabroek. Hij zei tenminste van niet.)

Frenkie keek door het keukenraam naar de onweersbui. Hij hoorde de machtige donderklap, zag de bliksemschichten op de huizen neerkomen waardoor ze geladen werden met een mysterieuze, groene elektriciteit... Maar wat Frenkie niet zag was dat de mensen die in de huizen lagen te slapen door die vreemde, groene elektriciteit... veranderden.

Frenkie was nog maar pas in deze merkwaardige stad komen wonen...

O ja! Vergat ik nog te zeggen! Het stadje heette

Bizar.

Nooit van gehoord? Nou, dat verbaast me niets. Mensen praten liever niet over Bizar. Want daarvan krijgen ze de kriebels,

de bange bibbers,

de gruwelijke griezels,

de spokerige sidderingen...

Oké, dat laatste heb ik misschien zelf verzonnen, maar het is wel echt waar dat mensen zich altijd een beetje ongemakkelijk voelen als ze denken dat je uit Bizar komt.

Waarom?

Omdat iedereen **weet** dat daar rare dingen gebeuren.

Als je je misschien afvraagt waar dat echt niet verzonnen stadje ligt dan kan ik je dat wel vertellen. Het ligt vlak bij Mafferdam. Je kunt er zelfs met de metro naartoe. Het is twee haltes verder, maar als je in Vreemdoord bent, dan ben je te ver!

Bizar is niet altijd zo geweest. Vroeger was het zó niet-bizar dat je het stadje zelfs wel ‘normaal’ kon noemen. Maar een boek over een normaal stadje zou net zo saai zijn als kijken **hoe verf opdroogt**. Bruine verf. Bruine verf op een muur die al bruin was, maar een beetje was vervaald zodat er een nieuw laagje op moest! Een vervaalde bruine muur in de wc van een kantoor! Daar wil toch niemand een boek over lezen?

Wacht even, maar waar gaat dít boek ook alweer over?

O ja! Over Bizar!

Het spijt me dat ik het moet zeggen maar als Frenkie daar niet naartoe was verhuisd zou alles niet zo... vreemd zijn gelopen.

Ik bedoel niet dat álles zijn fout was, maar als Frenkie niet aan zijn vader had gevraagd om een heerlijke pizza met extra kaas te bestellen op de avond van die merkwaardige onweersbui dan zou alles heel anders zijn gegaan.

Het stomste is nog wel dat hij niet de schuld zou hebben gekregen als hij niet *ALLES HAD OPGESCHREVEN*.

Gratis tip: als er een keer iets mislukt en het is jouw schuld...

NIET OPSCHRIJVEN!

(Daar zul je me op een dag dankbaar voor zijn!)

Weet je nog dat ik zei dat Frenkie nog maar kortgeleden in Bizar was komen wonen? Toen hij ging verhuizen, vond hij het helemaal niet zo erg om uit zijn oude stad weg te gaan. Een stad was maar een stad, een school was maar een school en een park was maar een park, dus

wat maakte het uit? In Bizar was er vast ook wel een park en een school. Maar toch was er iets wat ze daar niet hadden, namelijk zijn beste vriend, Danika.

Ja, inderdaad. Frenkies beste vriend was een meisje. Een vriendin dus. Ik weet wat je denkt, en het antwoord is **NEE**. Ze was niet zijn vriendinnetje. Ze hadden niet met elkaar. Dat dacht iedereen wel, maar ze waren gewoon goede vrienden.

Echt waar...

Kijk me niet zo aan!

Maatjes.

Goede vrienden.

Verder niks.

Begrepen?

Oké.

Frenkie en Dani waren **á**ltijd samen. Ze klommen samen in de hoogste bomen en ze oefenden samen met wheelies doen op hun fiets. (Dani kon dat veel beter, maar dat wilde Frenkie niet toegeven!) Ze waren gefascineerd door alles wat met de ruimte te maken had en ze deden niets liever dan laat opblijven en kijken of ze satellieten om de aarde konden zien draaien (die leken net

bewegende sterren!). Ze hielden allebei van films over zombies, van stripboeken, van ijs met chocola en nootjes, en van donuts met driedubbel karamel en chocola. Ze waren allebei dol op de spaghetti met gehaktballetjes van Frenkies moeder, de superscherpe kip van Dani's vader en van pizza met extra veel extra kaas. Maar waar ze het

aller-

aller-

ALLERMEEESTE

van hielden was van de *Bink Branie: Superspion*-boeken. Ze deden een wedstrijdje wie de hele serie het eerst had uitgelezen en ze waren allebei lid van de fanclub van Bink Branie. Die fanclub heette de Braniebende: een club voor kinderen die later ook graag superspion wilden worden.

Dani en Frenkie steunden elkaar altijd.

Bijvoorbeeld die keer toen Frenkie griep had en niet naar school kon. Dani deed toen alsof ze ook ziek was,

maar sloop stiekem het huis uit en klom via een ladder uit Frenkies schuurtje door zijn slaapkamerraam naar binnen. Daar gingen ze de hele dag zombiefilms kijken. (Zelfs *Killer Kittens II*. Een superenge film die ze van hun ouders beslist niet mochten kijken!)

Daar kregen ze wel last mee toen Dani echt griep kreeg. Haar moeder zei dat ze al griep had gehad en dat ze maar deed alsof. Toen moest ze toch naar school.

Bovendien had Frenkie nog drie weken last van nachtmerries over de killer kittens.

Frenkie en Dani waren als friet met mayo. Frietjes zijn heerlijk en mayo is bij heel veel dingen lekker, maar niets is zó lekker als die twee samen: friet met mayonaise. Frenkie wist wel dat het niet leuk zou worden om alleen, zonder Dani, te moeten verhuizen. Daarom had hij bedacht om haar brieven te gaan schrijven.

Nee, dat waren **géén** liefdesbrieven!

Na die stinkstorm, toen het serieus raar werd in Bizar, móést hij zijn beste vriendin alles vertellen.

Zo kwam het dat alles wat er gebeurde werd opgeschreven. En nu kunnen jullie de brieven lezen die Frenkie vanuit Bizar aan Dani schreef. Zodat

jullie te weten komen hoe het nu precies zat met die onweersbui en ook wat er daarna allemaal gebeurde.

Dus bereid je maar voor om de geheimen te ontdekken van Bizar, van de mensen die er wonen en van

DE BRANIE BENDE!

JANUARI

Beste Dani,

VERHUIZEN IS STOM.

Vanochtend heb ik mijn laatste Bink Branie-boeken in de laatste slappe kartonnen doos gestopt en afscheid genomen van mijn kamer in Grijsdorp. Ik weet wel dat Grijsdorp gewoon maar een gemiddeld dorp is, maar toen ik vanochtend wakker werd wist ik meteen dat ik niet wilde verhuizen. En volgens mij wilden mijn spullen ook niet verhuizen...

Ik zei tegen mijn moeder dat dat gat in de doos een teken was dat we hier moesten blijven.

‘Frenkie de Bruin,’ zei ze, terwijl ze ondertussen met een dikke viltstift **KEUKEN** schreef op de zijkant van een doos, ‘Ik ben wetenschapper. Ik geloof alleen in feiten en bewijzen. En nu opschieten! De verhuishwagen kan hier elk moment zijn.’

Toen ging ik mijn vader over het teken vertellen, maar hij was het zoals altijd met mijn moeder eens.

Ik liep voor de allerlaatste keer mijn kamer uit. En ik heb niet gehuild, wat ik volgens jou wel zou doen. En je weet wat dat betekent, hè? Ik krijg van jou je limited edition Bink Branie-badge! Je weet wel, die supercoole die een gewone badge lijkt maar als je hem schuin houdt staat er **DE BRANIEBENDE!**

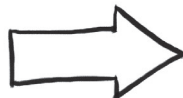

Die badge wilde ik al hebben sinds hij uit het pak Branie-flakes in jouw kom viel, in plaats van in de mijne. En nu is hij van mij! Stop maar in de envelop als je me terugschrijft. (DUS WEL TERUGSCHRIJVEN, DANI!)

Papa zegt dat de mensen die hier komen wonen van plan zijn een fitnessruimte van mijn kamer te maken.

EEN FITNESSRUIMTE!

Dat is toch niet te geloven! Ik ben in die kamer opgegroeid! En wij hebben daar samen zo veel epische en historische dingen gedaan! Ik moest denken aan toen we op schoolreis naar Londen gingen en we een foto maakten van een blauw bordje op de muur van een huis alleen omdat een of andere schrijver van wie ik nog nooit had gehoord (ene meneer Dickens) daar een boek heeft geschreven. Nou, als die man een bordje krijgt omdat hij daar een paar woorden heeft opgeschreven, dan verdient mijn slaapkamer er zéker een. Dus ik had bedacht om er alvast een te maken zodat de nieuwe bewoners weten in wat voor kamer ze gaan fitnessen.

FRENKIE DE BRUIN
heeft hier 10,000 keer
in z'n neus gepeuterd
van 0 - 10 jaar

Jammer genoeg kreeg mijn vader argwaan toen ik vroeg in welke doos hij de hamer had gestopt, dus ik kreeg niet de kans om mijn bordje op te hangen.

Maar even serieus, wat hebben wij hier veel vette dingen gedaan. Ons eerste computerspel uitgespeeld, onze **EERSTE UFO** gezien door mijn raam, en weet je nog toen we allebei een vallende ster zagen en ik **PER ONGELUK** jouw hand aanraakte en jij dacht dat ik je hand wilde vastpakken? Haha!

**STEL JE VOOR.
GETVER.**

Mijn wiegje heeft hier zelfs nog gestaan! En nu gaat een of andere gast mijn kamer vol zetten met loopbanden en roeiapparaten.

Maar ik heb een briefje op de grond gelegd waardoor ze denk ik wel op andere gedachten komen.

Dit is een WETTIG DOCUMENT om vast te stellen dat deze SLAAPKAMER nog steeds toebehoort aan dhr. Frenkie A. de Bruin. Door dit WETTIGE DOCUMENT te lezen gaat u een visueel contract aan met dhr. Frenkie A. de Bruin (de wettige eigenaar van voornoemde kamer) en belooft u dat u in dit historische monument **NIET** aan fitness gaat doen, maar in plaats daarvan een abonnement op de sportschool neemt net als normale mensen. Ook zult u deze slaapkamer op geen enkele manier veranderen zonder schriftelijke toestemming van dhr. Frenkie A. de Bruin zelf. Als u zich niet aan dit contract houdt zullen de ~~konse...~~ ~~konsekw...~~ gevolgen zijn dat u te maken krijgt met de politie of nog erger – een **ADVOCaat!**

Helaas vond mijn moeder dit briefje voordat we weggingen. 'Je moet leren dat je soms dingen moet achterlaten, Frenkie,' zei ze met een zucht.

'Zullen we Max dan maar hier achterlaten?' zei ik, maar dat vond ze zeker geen goed idee, want Max ging met ons mee naar het nieuwe huis. Wat stom was want hij poepte onderweg in zijn luier, maar papa zei dat we geen tijd hadden om hem bij een benzinepomp te verschonen dus ik moest de hele reis met mijn hoofd uit het raampje hangen zodat ik geen poepdeeltjes inademde.

We kwamen langs die grote appelboom in de voortuin van meneer Elster en ik moest denken aan die keer dat ik jou had uitgedaagd om helemaal naar de top te klimmen. Toen je boven was juichte je zo hard dat de tak afbrak en je keihard viel, boven op mij, toen hadden we allebei een grote bult op ons hoofd en moesten we naar het ziekenhuis. Maar de volgende dag mochten we ook allebei thuisblijven en dat was wel weer cool!

Toen aten we ijs met nootjes dat nog helemaal onder in de vriezer lag en dat al tien jaar over de datum was, want jij zei dat is ‘*vintage*’ en ‘hoe ouder, hoe lekkerder’ net als die stinkkaas die mijn vader met Kerstmis eet.

Toen kregen we allebei een **BREINBEVRIEZING...
EN VOEDSELVERGIFTIGING.**

We hebben samen heel veel coole dingen gedaan in Grijsdorp. Maar nu moeten we verhuizen, omdat mijn moeder een nieuwe baan heeft en daar is ze superblij mee. ‘Ik wilde al jarenlang Hoofd Vakgroep Wetenschap

en Techniek worden, Frenkie,' zei ze. 'En zo'n baan als leraar komt niet elke dag voorbij! Bovendien hebben we in het nieuwe huis een grote garage. Perfect om al mijn werk op te slaan!'

Dus zo kwam het.

Maar maak je geen zorgen, Dani: Ik zal je niet vergeten.

**WE ZIJN AL
ONS HELE LEVEN BESTE VRIENDEN.**

Daarom heb ik bedacht om je brieven te gaan schrijven. Of eigenlijk was het een idee van mijn vader, hij zei het onderweg in de auto.

'Misschien kun je met Dani gaan corresponderen! Toen ik zo oud was als jij had ik een Franse correspondentievriend. Jean-Claude heette hij. Hij was gek op helikopters,' zei hij en toen begon hij aan zo'n lang verhaal over *toen ik jong was...* dus ik luisterde niet meer.

BRIEVEN SCHRIJVEN! JA DUH! Dat vinden wij allebei hartstikke saai dus ik vond het een stom idee, zoals alle ideeën van mijn vader.

‘Ja, hoor, wat een dom idee,’ zei ik tegen hem. ‘Ik stuur haar wel een mail.’

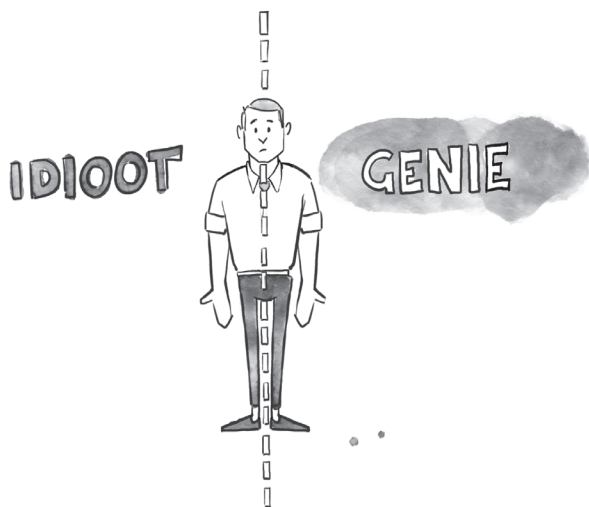
Maar toen dacht ik eraan dat jij een computer moet delen met het opperhoofd van PLANEET IRRITANT: Mya, je oudere zus, en dat zij altijd achter jouw wachtwoord komt. En dat zij mij al vanaf het begin niet kan uitstaan!

En toen bedacht ik dat brieven schrijven juist perfect is! Niemand schrijft tegenwoordig nog brieven, dus Mya

verwacht dat nooit! En onze ouders vinden het alleen maar geweldig dat wij ons handschrift oefenen.

(Ik hoorde mijn moeder een keer tegen mijn vader zeggen dat hij een genie zou zijn als hij niet zo'n idioot was en dat daar maar weinig verschil tussen is. Volgens mij klopt dat wel een beetje.)

Ik ga je één keer per maand een brief schrijven om te vertellen hoe het met mij gaat nu ik hier in... Wacht, ik heb je nog niet het **ENIGE** leuke verteld over dit huis! De stad waar wij naartoe verhuizen heet...

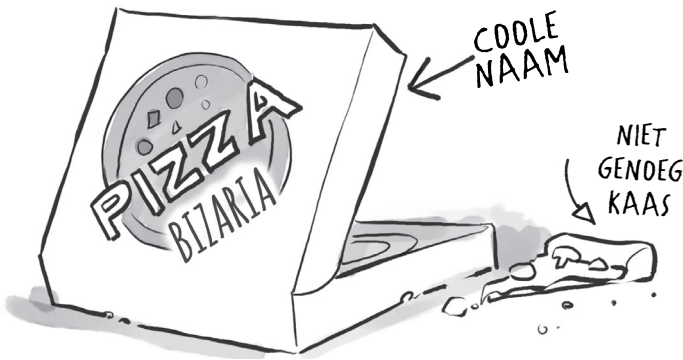
Ongelooflijk toch?! Dat het echt zo heet. Ik woon in Bizar. Ik schrijf je een brief uit Bizar. Een brief uit Bizar! Zoiets verzin je toch niet?

O, ik moet stoppen. Mijn vader heeft pizza besteld voor de eerste dag in ons nieuwe huis en ik wil weten of het een goeie pizzeria is. Ik kom zo terug om deze brief af te maken en dan vertel ik meteen of ze hier **BIZAR** lekkere pizza's hebben!

Voordat ze koud worden!

IK BEN TERUG! De pizza was wel lekker. Ze zouden er alleen wat meer kaas op moeten doen (je weet dat ik altijd graag **SUPERVEEL** kaas op mijn pizza wil!), maar dat de pizzeria Bizaria heette, maakte alles goed.

Je bent vast benieuwd naar mijn nieuwe huis. Het adres is: Slagstraat 13. Coole naam, hè? Maar helaas is dat het enige coole eraan. Mijn moeder zei dat ons ‘nieuwe’ huis **VEEL** mooier was dan ons oude, maar toen ze me de foto’s liet zien zag het eruit alsof het er naar paddenstoelen rook en drie keer raden: dat is ook zo! Bovendien is het helemaal niet nieuw. Als je nieuwe kleren krijgt, zijn die ook niet eerst al gedragen door een oud vrouwtje, toch? Dus waarom moeten wij in een huis gaan wonen waar eerst een oud vrouwtje woonde (plus elf katten)?

In de voordeur zitten rare gekleurde ruitjes, van die ruitjes die ook in kerkramen zitten. Dat ziet er wel leuk uit, als je van zulke dingen houdt. Ik zei dat ik het leuker zou vinden als we een voordeur hadden die zombieproof was en dus sterk genoeg om een aanval van een leger van onnoden tegen te houden, maar toen zei mijn moeder dat ik niet zo belachelijk moest doen en dat die veel te duur zijn.

In ons nieuwe huis hebben we alles wat je in een huis verwacht: een woonkamer, een keuken, slaapkamers, deuren, ramen, lampen... En naast de keuken is een enorme garage – van mijn moeder. Weet je nog dat ik zei dat dat

een van de belangrijkste redenen was dat we hierheen zijn verhuisd? Mijn moeder wilde al héél lang een plek om al haar **UITVINDINGEN** te bewaren en nu heeft ze die. **MAAR WIJ MOGEN ER NIET KOMEN!**

Het is best leuk als je moeder uitvinder is, behalve als je moet verhuizen. Dan is het een

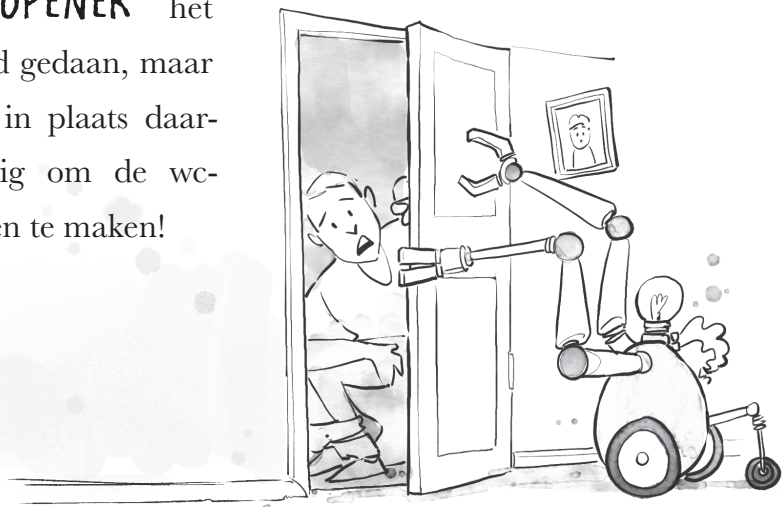

Al haar uitvindingen moeten opnieuw worden 'gekali-breerd' of zoiets, dat betekent geloof ik dat ze onderweg hierheen allemaal een beetje in de war zijn geraakt.

De **PANNENKOEKOMAAT** begon vanzelf een stapel pannenkoeken te bakken toen mijn moeder de keukenspullen uitpakte en daar hield-ie niet meer mee op!

Daarna slingerde de **PANNENKOEKOMAAT** de pannenkoeken het raam uit. Tenminste, als de **RAAMOPENER** het goed had gedaan, maar die was in plaats daarvan bezig om de wc-deur open te maken!

Maar het ergste was dat de **LUIERVERSCHONER** het verschil tussen Max en mij niet meer wist...

Maar als mijn moeder alles weer heeft gerepareerd wordt het hier weer normaal. O ja, de **STRIJKBOT** heeft uit zichzelf mijn schoenen gestreken, maar omdat ik platvoeten heb denkt mijn vader dat ze nog wel passen.

Er is hier trouwens wel één ding dat we in ons oude huis niet hadden:

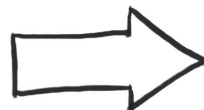
EEN KELDER!

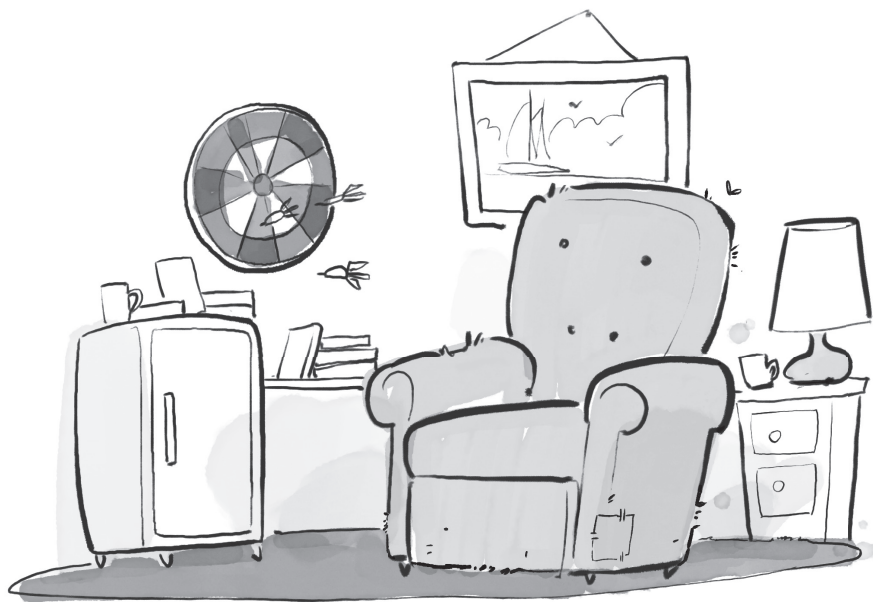

Ik heb aan mijn vader en moeder gevraagd of ik daar mijn kamer mag, maar mijn vader wil er zijn *'mancave'*. Dat is Engels voor een soort eigen grot, net als Batman. Toen dacht ik dat mijn vader een soort geheim dubbel-leven leidt als superheld, net als Bink Branie. Dat zou wel verklaren waarom hij in het gewone leven zo'n enorme nerd is. Ik was superbenieuwd wat voor geheim hoofdkwartier hij in de kelder ging maken!

Ik was dus enorm teleurgesteld toen mijn moeder zei dat hij daar gewoon alle spullen gaat bewaren die zij niet in de rest van het huis wil hebben. Omdat mijn moeder de garage krijgt, wilde mijn vader denk ik ook een eigen plek in huis. En hij is superblij dat hij nu zijn eigen mancave heeft. Hij heeft helaas geen Batman-pak en geen gadgets, maar wel de bruine bank waar onze hond altijd aan zat te knagen (R.I.P. Billy), een dartboard en een kleine ijskast vol met blikjes frisdrank die ik niet mag, omdat mijn moeder zegt dat mijn tanden daarvan wegrotten (de tanden van mijn vader zijn zeker niet meer te redden).

HEEL. ERG. JAMMER.

Dus in plaats van mijn ideale slaapkelder heb ik een kamer op de zolder, daarvoor moet ik twee wiebelige trappen op. En die zolder is net zo eng als het klinkt.

‘Daar kun je net zo veel lawaai maken als je wilt, Frenkie!’ zei mijn moeder toen ze mij die kamer aansmeerde.

‘Daar kun je lekker drummen zonder dat iemand er last van heeft!’ zei mijn vader. Hij vindt het heel leuk dat ik een instrument bespeel, misschien hoopt hij dat ik later ook een werkloze muzikant word, net als hij. Maar ik wil die badge van de **BRANIEBENDE** die ik nog van jou krijg erom verwedden dat om drie uur ’s nachts drummen nog steeds ‘onacceptabel’ is.

Wil je weten hoe mijn kamer eruitziet? Denk je dat die zo’n blauw bordje waard is? Nou... denk aan de

ALLERENGSTE,

WAAR HET ZEKER SPOOKT.

DOE DAT KEER TWINTIG EN EEN

MILJOEN ERBIJ:

Krakende vloerplanken: CHECK!

Klerenkast die niet helemaal sluit, zodat het
'ding' dat daarin leeft je kan begluren:

CHECK!!

Koude tocht door kleine kieren in het raam:

CHECK!!!

MIJN SLAAPKAMER IS DUS ECHT

 VERSCHRIKKELIJK.

Ik wilde het er nog een beetje gezellig maken door die glow-in-the-dark-sterren op te plakken die op het plafond van mijn oude slaapkamer zaten. Je weet wel, die sterren die we altijd opplakten in de vorm van rare woorden.

Maar mijn slaapkamer is zó stoffig dat ze niet bleven plakken! Mijn moeder zei dat ik het plafond met de **STOFOMAAT** moet schoonmaken, maar omdat al haar uitvindingen zo raar doen, durf ik dat niet. En jij snapt ook wel dat de kans dat ik zelf ga schoonmaken nul is. Daarom stuur ik alle glow-in-the-dark-sterren mee, dan kun jij ze op jouw plafond plakken. Als je dan in bed ligt en naar die sterren kijkt, kun je misschien even aan mij denken in mijn spookkamer in het huis dat naar paddenstoelen en katten ruikt en een dunne voordeur heeft die niet zombieproof is.

Over een maand schrijf ik je weer een brief... als ik dan nog leef. O, als je op weg naar school langs mijn oude huis loopt, kijk dan even wat ze binnen aan het doen zijn. Ik wil alles weten!

FRENKIE A. DE BRUIN
~~*~~

PS Sorry voor de X, ik overdreef een beetje.

GETVER.
~~~~~
LOL.

Frenkie ziet enorm op tegen de verhuizing naar zijn nieuwe huis in een suf, slaperig plaatsje, ver weg van zijn beste vriendin.

Op een avond barst er een GROTE STORM los boven de stad, met donderend onweer en vreemde groene BLIKSEMSCHICHTEN. Vanaf dat moment beginnen de kinderen in Frenkies straat zich één voor één vreemd te gedragen.

Een beetje ongewoon.
Een beetje... MAGISCH.

Al snel realiseert Frenkie zich dat er gevaar op de loer ligt voor hem en zijn nieuwe vrienden.
Zo ontstaat de BRANIEBENDE...

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN
AVONTUUR
MAGISCH
FAMILIEBOEK